

4. **Ukladá** sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému predložiť návrh na zjednotenie právnych názorov predsedovi Ústavného súdu Slovenskej republiky na účel jeho prerokovania plénom Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov

1. Sťažovatelia sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 25. júna 2026 a 26. júla 2024 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 (prvej a druhej vety) a 4 ústavy a čl. 12 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkami krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia, ktorými potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby podanej sťažovateľmi. Navrhujú napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že predmetom napadnutých rozhodnutí je posúdenie otázky odplaty za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“). Krajský súd potvrdil rozsudky okresného súdu o zamietnutí žalôb sťažovateľov, ktorý s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dospel k záveru, že odplata má jednorazový charakter a nároky sťažovateľov sú premlčané. Sťažovatelia v ústavných sťažnostiach argumentujú porušením princípu legitímnych očakávaní, princípu právnej istoty, princípu rovnosti, arbitrárnosťou napadnutých rozsudkov, následkami súdmi preferovaného výkladu § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. (rozporného s cieľom a zmyslom zákona) o jednorazovej odplate za vecné bremeno, nespravodlivosťou a krivdou dotknutých vlastníkov pozemkov v podobe faktického odňatia vlastníckeho práva, neprípustnosťou a nelogickosťou argumentácie súdov o premlčaní práva od účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z.

II.

K spojeniu vecí

3. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá ustanovenia o spojení vecí na spoločné konanie. Vychádzajúc z § 62 zákona o ústavnom súde, možno v konaní o ústavnej sťažnosti primerane použiť na spojenie vecí § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

4. Ústavné sťažnosti sťažovateľov boli pridelené sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2026 (ďalej len „rozvrh práce“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

5. Podľa čl. II bodu 10 šiestej vety rozvrhu práce o spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje.

6. Z obsahu ústavných sťažností sťažovateľov vyplýva, že tieto sú skutkovo a právne obdobné, ústavné sťažnosti smerujú proti totožnému porušovateľovi, sťažovatelia v ústavných sťažnostiach namietajú porušenie totožných práv a sú zastúpení tým istým právnym zástupcom.

7. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu príbuznosť je možné sa s nimi vysporiadať jedným rozhodnutím, čo je v záujme hospodárnosti konania. Preto boli konania o ústavných sťažnostiach vedených pod sp. zn. Rvp 1683/2024 a sp. zn. Rvp 1999/2024 podľa § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku spojené na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1683/2024 (bod 1 výroku uznesenia). V záujme rýchlosti a plynulosti konania bolo podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnuté, že výrok uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia (bod 2 výroku uznesenia).

III.

8. Tretí senát ústavného súdu prejednávajúci veci vedené pod sp. zn. Rvp 1683/2024 a sp. zn. Rvp 1999/2024 v rámci svojej rozhodovacej činnosti dospel k právnemu názoru odlišnému od právneho názoru vyjadreného už v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 369/2025 z 24. septembra 2025, preto ústavný súd s poukazom na § 13 ods. 1 zákona o ústavnom súde pristúpil k schváleniu návrhu na zjednotenie právneho názoru II. senátu ústavného súdu vyjadreného v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 369/2025 z 24. septembra 2025 a odchylného právneho názoru III. senátu ústavného súdu v konaní sp. zn. Rvp 1683/2024 a uložil sudcovi spravodajcovi predložiť návrh na zjednotenie právnych názorov predsedovi ústavného súdu na účel jeho prerokovania plénom ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu